

Veronician, secretarul consacrat al dumnezeiescului Consistoriu, a citit din același codex:

50) Dumnezeiasca scrisoare către Proclu, preastimatul proconsul al Asiei

Hula împotriva lui Dumnezeu a nelegiuitului Nestorie a constituit pricina pentru care sfântul sinod s-a întrunit înainte la Efes și de aceea el a primit condamnarea pe care o merita din partea sfinților părinți adunați acolo. Din moment ce acum s-a ridicat iarăși o altă dispută împotriva dumnezeieștii credințe, am decretat întrunirea celui de-al doilea sinod la Efes, străduindu-ne să retezăm rădăcina acestei viclenii cu totul, pentru ca, alungând de pretutindeni tulburarea dogmei, să păzim dreptatea și curăția rugăciunii în cugetul oamenilor și asta să devină siguranța statului și a bunurilor omenești. De aceea i-am ales, în vederea acestei chestiuni, pe Elpidie, preastimatul conte al dumnezeiescului nostru consiliu, și pe Eulogiu, preastimatul tribun și notar pretorian, care sunt pregătiți să slujească cu evlavie – și există suficiente mărturii în privința asta. Dorim să le oferi ajutorul tău în orice au nevoie – căci pe aceștia i-a încredințat Blândețea Noastră cu sarcina de a alunga tulburarea, și le-am ordonat să nu accepte provocarea vreunei neliniști, de niciunde. Dacă aflăm de la ei că ai neglijat ordinele noastre și că nu ți-ai îndeplinit slujirea pe care o vor cere, vom dispune ca nepăsarea ta să îți devină pagubă.

Același, Veronician, secretarul consacrat al dumnezeiescului Consistoriu, a citit din același codex:

51) Către preasfântul sinod de la Efes. Ne-am dorit ca sfânta Biserică a lui Dumnezeu să fie lipsită de toată tulburarea, iar voi, stăruind după obicei în bisericilor voastre, să slujiți și să cinstiți lucrurile Atotstăpânitorului, și să nu aveți parte de o asemenea suferință și păgubire; Însă când Flavian, episcopul cel iubit de Dumnezeu, a decis să stârneasă o dispută în legătură cu sfânta credință împotriva multevlaviosului arhimandrit Eutihie, a convocat un tribunal și a început un proces. De atâtea ori noi, trimițând [scrisori] către acest episcop iubit de Dumnezeu, am dorit să oprim confuzia provocată, fiind siguri de faptul că credința ortodoxă determinată de Sfinții Părinți la Niceea este pe placul nostru, pe care și sfântul sinod de la Efes a confirmat-o. Însă, după ce noi am continuat să îl descurajăm adesea pe același episcop iubit de Dumnezeu să se ferească de o asemenea examinare [a credinței], ca acest lucru să nu devină pricina vreunei neliniști în întreaga lume, el nu a consimțit. Gândindu-ne că nu e prudentă săvârșirea unei examinări a credinței fără sfântul sinod și fără întâistătătorii sfintelor biserici de pretutindeni, am considerat că e necesar ca Sfinția Voastră să se întrunească. Astfel, aflând despre cele petrecute acolo și despre examinarea începută, să retezați toată această rădăcină diavolească, să îi dați afară din sfintele biserici pe imitatorii și urmăritorii hulei celei nelegiuite ale lui Nestorie, și să asigurați păzirea credinței ortodoxe statornică și neclintită, căci nădejdea și puterea împărăției noastre depind de credința ortodoxă în Dumnezeu și de sfintele voastre rugăciuni.

Același, Veronician, secretarul consacrat al dumnezeiescului Consistoriu, a citit din același codex:

52) Către Dioscor, multevlaviosul episcop al Alexandriei. Cu puțin în urmă am ordonat ca Teodoret, episcopul orașului Cir să nu se prezinte la preasfințitul sinod, până ce acesta nu avea să ia hotărârile necesare în legătură cu el. I-am stat împotrivă deoarece începuse să expună împotriviri față de scrierile despre credință ale lui Chiril, cel de pomenire sfântă, fostul episcop al mărețului oraș Alexandria. Fiindcă în momentul de față unii dintre cei de-un cuget cu Nestorie au început să depună eforturi pentru a stabili prezența lui, prin orice mijloc, în sfântul sinod, am considerat că e necesar să trimitem dragostei tale această dumnezeiască scrisoare, prin care îți comunicăm clar atât ție cât și întregului sfânt sinod faptul că noi, urmând canoanele Sfinților Părinți nu numai în privința lui Teodoret, dar și în privința tuturor celorlalți care fac parte din sfântul sinod adunat acum, oferim dragostei tale întâietate și putere absolută, știind că fără îndoială și Iuvenalie, arhiepiscopul cel mult iubit de Dumnezeu al Ierusalimului și Thalasia, arhiepiscopul mult iubit de Dumnezeu, și oricine arde pentru dragostea și râvna pentru ortodoxie vor împărtăși același cuget cu Sfinția Ta, care strălucește prin harul lui Dumnezeu în demnitatea vieții și a credinței tale celei drepte. Am hotărât ca cei care au încercat să adauge sau să înlăture ceva din expunerile despre credință determinate de Sfinții Părinți la Niceea și mai târziu la Efes, să nu aibă nicidecum dreptul la cuvânt în sfântul sinod, ci dorim ca aceștia să fie supuși la judecata ta, căci de aceea am și decretat acum întrunirea sinodului.

În același chip [i-a scris] și lui Iuvenalie, episcopul multevlavios al Ierusalimului

53) Dioscor, multevlaviosul episcop al Alexandriei, a spus: A auzit Bunătatea Voastră că dumnezeiescul nostru Împărat nu mi-a încredințat numai mie judecata, ci le-a dat putere absolută în sinod și lui Iuvenalie, episcopul preaiubit de Dumnezeu și lui Thalasia, episcopul multcucernic. Așadar, noi am judecat ce am judecat, iar întregul sinod a fost de acord cu noi. De ce mă menționează aceștia numai pe mine? Căci puterea absolută a fost dată nouă, celor trei, și sinodul a fost de acord cu hotărârile noastre, după cum am spus. Întregul sinod a consimțit verbal și a semnat, iar multevlaviosului Împărat, cel de fericită pomenire, i-au fost prezentate toate cele judecate de sfântul sinod ecumenic și el le-a confirmat prin lege generală.

54) Multevlavioșii episcopi din Răsărit și cei dimpreună cu ei au strigat: Nimeni nu a fost de acord, totul s-a săvârșit prin forță, cu violență și bătăi! Am semnat pe o foaie albă. Ne-a amenințat cu caterisirea. Ne-a amenințat cu exilul. Înaintea noastră stăteau soldați cu bâte și săbii, iar noi ne temeam de bâtele și săbiile lor. Ce fel de sinod e unul ca acesta, cu bâte și săbii? De aceea a luat cu el soldați. Dați-l afară pe ucigaș! Soldații l-au ucis pe Flavian.

55)Multevlavioșii episcopi din Egipt și cei dimpreună cu ei au strigat: Ei înșiși au semnat primii, de ce strigă acum clericii? Acesta e un sinod al episcopilor, nu al clericilor. Dați-i afară pe cei ce nu-și au locul aici. Cei ce au semnat să vină în mijloc. Noi am semnat după voi.

56)Ștefan, multevlaviosul episcop din Efes, a spus: Faptul că cele petrecute s-au săvârșit prin forță și constrângere, Dumnezeu mărturisește. Noi nu am dorit să semnăm pentru caterisirea fericitului Flavian, și iarăși, Dumnezeu este martor. În calitate de episcop, i-am primit pe toți clericii lui ce au ajuns în metropola din Efes, m-am împărtășit cu ei și le-am oferit toată bunăvoința.

57)Preaștrălucii dregători și preaînaltul Senat au spus: Cine v-a forțat pe voi?

58)Ștefan, multevlaviosul episcop al Efesului, a spus: Când i-am primit în comuniune pe preotul Elpidie, pe ceilalți diaconi și pe episcopul Eusebiu (și știe însuși episcopul Eusebiu că i-am primit), Elpidie și Eulogiu, împreună cu soldații și monahii lui Eutihie, în jur de trei sute la număr, m-au abordat în reședința episcopală, și aveau de gând să mă omoare, spunându-mi: I-ai primit pe vrăjmașii Împăratului, deci și tu ești vrăjmașul Împăratului. Eu le-am spus: Eu sunt cel care îndeplinește rolul de gazdă, și nu am nimic de-a face cu această chestiune. Nu i-am putut excomunica pe cei ce au venit, fiind în comuniune cu noi. Și astfel s-a petrecut totul, prin violență și constrângere.

59)Preaștrălucii dregători și preaînaltul Senat au spus: Multevlaviosul episcop Dioscor a exercitat forță asupra ta?

60)Ștefan, multevlaviosul episcop al cetății Efes, a spus: Toți oamenii lui și comiții; nu am avut voie să plec din încăperea bisericii până ce nu am semnat, după judecata lui Dioscor, Iuvenalie, a domnului Thalasia și a restul episcopilor, cărora le-au fost trimise scrisori.

61)Thalasia, multevlaviosul episcop al cetății Cezareea, a spus: În document sunt menționat și eu, deși nu știu de ce. Cu toate acestea, eu am dorit și m-am străduit să previn aceste lucruri, și există martori.

62)Teodoret, multevlaviosul episcop din Claudiupolis al Isauriei, a spus: Dioscor, Iuvenalie și toți cei ce au semnat primii, cărora Împăratul lumii le-a încredințat în calitate de ortodocși sarcina de a discerne problemele credinței, plănuind vicleșuguri între ei, ne-au adus drept judecători, noi fiind fără nicio vină și aflându-ne în neștiință în privința aceasta. S-au citit minutele iar Flavian cel de fericită pomenire a primit cuvinte de laudă, timp în care noi am păstrat tăcerea, ca și când lucrurile s-ar fi desfășurat după buna rânduială. După acestea însă, cu scopul de a ne înspăimânta, au strigat o erezie asemenea celei a lui Nestorie, referindu-se la noi: "Tăiați-i în două pe cei ce proclamă două firi! Sfâșiați-i în două pe cei ce proclamă două firi, ucideți-i, izgoniți-i afară!" Au făcut-o așa încât, din frica de învățătura greșită a lui Nestorie, noi să nu fim judecați drept ortodocși, ci drept eretici. Și fiecare s-a temut să nu fie dat afară condamnat ca

eretic, și să astfel să îi vatăme pe cei pe care i-a botezat, căci nu el se afla în primejdie, atât cât cei botezați în credința în Hristos. Nu ar fi trebuit să tăcem atunci, dar apoi au făcut altceva. Sinodul a fost ordonat de către Împăratul lumii în primul rând pentru a judeca cazul lui Flavian. Aceștia, adunând mai multe sinoade într-unul singur, nu au scris sau adăugat înainte hotărârile lor și nici nu le-au citit cuiva. Iar pe când unii dintre noi eram neștiutori, Dioscor și Iuvenalie ne-au adus foi goale, având cu ei o mulțime de oameni dezorganizați, ce strigau o mulțime de lucruri, făceau gălăgie și tulburau sinodul. În total eram o sută treizeci și cinci, dintre care patruzeci și doi au fost ordonați să păstreze tăcerea, mai apoi Dioscor, Iuvenalie și mulțimea celor dezorganizați, iar restul eram cincisprezece oameni. Ce era de făcut? Și-au bătut joc de viețile noastre; fiinderetici, au vorbit toți într-un singur glas. Ne-au înspăimântat. Ne-au numit eretici și am fost dați afară sub această condamnare.

63) Multevlavioșii episcopi din Răsărit și cei dimpreună cu ei au strigat: Cu toții afirmăm acestea, astfel s-au petrecut lucrurile.

64) Multevlavioșii episcopi din Egipt și cei dimpreună cu ei au strigat: Un creștin nu se teme de nimeni. Un ortodox nu se teme de nimeni. Să se aducă foc, și vom vedea. Dacă s-ar fi temut de oameni, nu ar fi existat martiri.

65) Dioscor, multevlaviosul episcop al Alexandriei, a spus: Din moment ce spun că nu au auzit judecățile și hotărârile noastre, ci că au semnat pur și simplu pe o hârtie goală înmănată lor, faptul că au semnat, deși nu erau de acord cu ce a declarat sinodul, a fost deosebit de nepotrivit, fiindcă problema era legată de credință. Din moment ce ne acuză că le-am înmănat o foaie goală pentru semnare, atunci cine a redactat declarațiile lor? Rog Majestatea Voastră să le ordonați să răspundă.

66) Preaștrălucii dregători și preaînaltul Senat a spus: Să se citească însemnările faptelor.

Constantin, magistrul consacrat și ajutorul dumnezeiescului secretariat, a citit dintr-un document înmănat de Aetie, arhidiaconul preasfintei biserici din cetatea împărătească Constantinopol:

67) Dumnezeiasca scrisoare trimisă lui Dioscor, multevlaviosul episcop, în legătură cu sosirea lui la sfântul sinod, care a fost expusă mai sus, după cuvintele "a citit dintr-un codex"

Constantin a citit din același document:

68) După consulatul preaștrălucilor Zenon și Postumianus, în ziua a șasea înainte de Idele lui August, care corespunde după egipteni cu ziua a cincisprezecea a lunii Messori, în a treia indiction.

S-a adunat sinodul în metropola din Efes, prin ordinul Împăraților multiubiți de Dumnezeu și iubitori de Hristos. Au fost așezați în preasfânta biserică numită după Maria preacucernicii episcopi multiubiți de Dumnezeu:

Dioscor al Alexandriei și episcopul Iulius, reprezentându-l pe Leon, preasfințitul și preacucernicul episcop al bisericii din Roma

69)În timpul citirii, multevlavioșii episcopi din Răsărit și cei dimpreună cu ei au strigat: A fost dat afară, nimeni nu a acceptat numele lui Leon.

Constantin, secretarul consacrat, a citit din același document următoarele:

70)Și Iuvenalie al Ierusalimului, și Domnos al Antiohiei, Flavian al Constantinopolului

71)În timpul citirii, multevlavioșii episcopi din Răsărit și cei dimpreună cu ei au strigat: Flavian a intrat ca un condamnat. Aceasta e o defăimare evidentă. De ce nu a fost Flavian așezat la locul lui? De ce l-au rânduit al cincilea pe episcopul din Constantinopol?

72)Pascasin, multevlaviosul episcop, a spus: Uite, noi i-am oferit primul loc, după voia lui Dumnezeu, Stăpânului Anatolie. Aceștia l-au rânduit pe fericitul Flavian pe locul cinci.

73)Diogen, multevlaviosul episcop al bisericii din Cizic, a spus: Din moment ce voi cunoașteți canoanele.

74)Multevlavioșii episcopi din Egipt și cei dimpreună cu ei au strigat: Vă rugăm, scoateți-i afară pe cei ce nu-și au locul aici. Împăratul a chemat episcopii. Acesta este un sinod al episcopilor. De ce strigă aceștia care nu sunt?

75)Teodoret, episcopul din Claudiupolis al Isauriei, a spus: Notarii lui Dioscor strigă.

76)Dioscor, multevlaviosul episcop al Alexandriei, a spus: Am numai doi notari. Cum pot face gălăgie doi notari?

77)Preastrăluciții dregători și preaînaltul Senat au spus: Să se continue citirea.